

Saint Amour pour toujours of salu en bonjour ...
Liefdeshistories in het oude Leuven

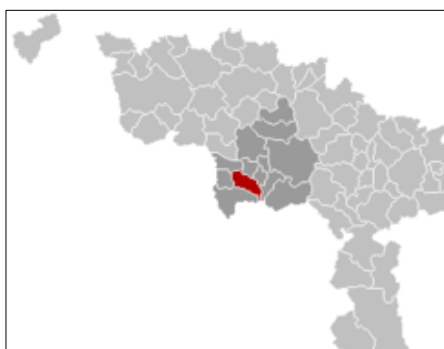
Kristel Kouwer

Mijn onvermogen kennende om alles wat oud is weg te gooien en al zeker wanneer het familiegeschiedenissen betreffen, overhandigden mijn ouders mij recent een heerlijk zolderalbum vol prentbriefkaarten. Over wat ik daarin gevonden heb, wil ik jullie graag vertellen. Wie er nog aan moest twijfelen of er in het oude Leuven wel gelegenheid was tot romantiek, verlangen, diepe passie en drama, kan ik geruststellen. Alles was in ruime mate aanwezig, zowel de docuversie, als de realityversie en allemaal in full color, zonder abonnementskosten, gewoon op straat of in een cafeetje in de Parkstraat.

Deze Leuvense liefdeshistorie nam een aanvang op 18 november 1912, dat bewijst althans de afstempeling van de vroegst verstuurd prentbriefkaart. Waarschijnlijker is dat er voordien 'al iets aan de gang was', maar nog heel pril. We bevinden ons dus in de tijd en de sfeer van minder dan twee jaren voor de eerste wereldoorlog. In die bewuste herberg in de Parkstraat 31 woonde en werkte Elisabeth Sergeant. Het was algemeen geweten dat deze Leuvense cafébazin haar naam niet gestolen had. En ook haar liefdesparcours liep niet over rozen. Toch gaat deze liefdeshistorie niet over haar, al was deze zeker turbulent genoeg om enkele bladzijden mee te vullen. Graag wil ik jullie vertellen over Juliette Deplée, geboren op 15 juni 1884 en haar bijzonder intrigerende liefdesgeschiedenis. Dat onze Leuvense waardin Sergeant de slechtste nog niet was, bewees ze door Juliette te adopteren na het overlijden van haar ouders. Ze was immers Juliettes tante en had, zoals wel meer Leuvense cafébazinnen, het hart op de juiste plaats.

De tijd verstreek en Juliette groeide op, was bovendien jong en mooi en hielp haar tante in het café. En er kwam daar wel wat volk over de vloer natuurlijk, werkvolk, militairen en hoe kon het ook anders, studenten. En op een dag viel daar toch wel een heel speciale man binnen. Zo eentje die anders was, een knappe gast ook, Franstalig, maar die geweldig hard zijn best deed om een Nederlands pintje te bestellen. En dat Nederlands pintje werd natuurlijk geserveerd door 'jeune Juliette'. Onze, toen nog student, Georges André genaamd, woonde in Dour, maar was Fransman van origine. En van het een kwam het ander en 'bam', de coup-de-foudre sloeg in als een bom, die overigens niet veel later, ook op Leuven zou vallen. Georges en Juliette raakten halsoverkop verliefd. En in de schaduw van de huizenrij in de Parkstraat stonden twee stille figuren in één innige omhelzing.

Student Georges, wiens ouders ook overleden waren, woonde noodgedwongen bij twee tantes in Dour. Het koppel had dus veel gemeen en hoewel het lot hen had samengebracht, leken ze voorbestemd voor elkaar. Georges pendelde heen en weer tussen de tantes en Juliette. Hij stuurde Juliette prentbriefkaarten vanuit elke plaats waar hij verbleef, dikwijls ook vanuit stations waar hij overstapte op een andere trein en soms meer dan één kaart per dag. Wat miste hij haar al die tijd dat hij in Dour zat. Zijn hart brak. Hij moest iets doen, hij moest op één of andere manier bij haar zijn, bij haar blijven, de lijn die hun verbond aanhouden. En tussen 18 november 1912 en 1 mei 1917 kwamen 189 prentbriefkaarten toe in de Parkstraat 31 te Leuven, allen gericht aan Juliette Deplée, als getuigen van een ongrijpbare, eeuwige liefde, zo nabij en toch zo veraf.

Dour is een gemeente en dorp in de Waalse provincie Henegouwen in België. Het maakt deel uit van het arrondissement Bergen. Dour ligt op een grote 10 km van de provinciehoofdplaats Bergen, net ten zuiden van de weg van Bergen naar de Franse stad Valenciennes. Dour maakt deel uit van de Borinage en was de site van een aantal voormalige steenkoolmijnen waaronder de Steenkoolmijn Sauwartan.

En ik hoor het u al vragen : “Wat er nadien gebeurd is met Juliette en Georges” ? Georges, die ondertussen zijn studies afgemaakt had, werkte als ingenieur en reisde dikwijls van de ene stad naar de andere. En Juliette zou, zoals zo velen in die periode in het oude Leuven, tegen de kant van de ronde tafel lopen, zoals dat in bedekte termen genoemd werd ...

In maart 1915, drie jaar nadat ze de eerste prentbriefkaart van haar grote liefde Georges ontving, bleek Juliette op 31-jarige leeftijd zwanger te zijn en het kind was natuurlijk van Georges. In 1915 lag de situatie echter enigszins anders dan vandaag de dag. Bovendien brak de oorlog uit en werd Georges opgeroepen door de Duitse bezetter. Op 1 juni 1915 moest hij gaan tekenen om aan de eerste wereldoorlog deel te nemen. Deze heel concrete gegevens zijn alleszins bewijsbaar uit de gevoerde correspondentie.

De twee tantes van Georges, waarbij hij verbleef in Dour, waren tegen een huwelijk met Juliette, die van een lagere stand was dan hun beau chouchou. Zoals ook uit één van de prentbriefkaarten blijkt, waren wel meer mensen tegen hun relatie. De tantes waren zelfs alle juwelen die Georges aan Juliette gegeven had, gaan teruggeisen. Dit was echter buiten tante Sergeant gerekend, die prompt naar Dour trok en Juliettes sieraden terugvroeg. De tantes, bang voor een schandaal in hun dorp – Elisabeth was tenslotte een cafébazin uit de Parkstraat en niet op haar mondje gevallen – gaven de juwelen spoorlags terug.

En Juliette, die gaf op 11 december 1915 het leven aan een dochter. Delphine Deplée werd haar naam. Georges wist haar geboren worden en bleef onafgebroken en ontzettend veel van Juliette houden. Dikwijls raakte hij ook behoorlijk gefrustreerd door de oorlog, het gemis van Juliette en het feit dat ze minder en minder naar hem schreef. Ook dit blijkt uit de gevoerde correspondentie. Juliette, die al een tijdje sukkelde met haar gezondheid kreeg bovendien na de geboorte van Delphine, borstkanker. Ze werd ziek, doodziek, door de kanker dat stond vast, maar misschien ook wel van liefdesverdriet en op 19 december 1918, op 34-jarige leeftijd, stierf Juliette. Haar dochtertje, nog maar juist 3 jaar oud, werd ook wees. En onze cafébazin, Elisabeth Sergeant zou, juist zoals ze voor Juliette deed, ook Delphine onder haar vleugels nemen en voor de tweede maal in haar leven zou ze een wees adopteren ...

Wat heeft deze heftige liefdeshistorie ons nu geleerd ?

Saint Amour in het oude Leuven was zeker sprookjesachtig

Pour toujours was eigenlijk eerder twijfelachtig

Salu en bonjour was ongemeen waarachtig !

Maar vooral dat ge in Leuven een goede cafébazin maar beter te vriend kunt houden !

En voor wie er nu nog aan moest twijfelen dit verhaal is **WAAR** want

Juliette Deplée was immers de nicht van mijn oma Pauline Deplée langs moederszijde. Toch zijn er, na het bestuderen van al deze prentbriefkaarten nog veel zaken twijfelachtig en onopgelost in heel deze passionele liefdeshistorie. De vraag blijft of deze ooit volledig kunnen opgelost worden. Aan de hand van de postale kenmerken op de prentbriefkaarten heb ik reeds behoorlijk wat exacte feiten kunnen vaststellen en reconstrueren. Toch zal het zogenaamde ‘lezen tussen de regeltjes’ samen met mijn persoonlijke interpretatie en inschatting zowel als bepaalde accenten in communicatie die mij persoonlijk raken of opvallen, er voor zorgen dat ik aan de feiten een eigen kleur geef en bepaalde conclusies trek, die niet noodzakelijkerwijs de historisch correcte zijn. Er zijn bewijzen dat Georges André verbleef op verschillende adressen in Leuven en op een adres in Dour bij zijn tantes. Maar waarom werden er dan kaarten verstuurd vanuit Brussel, dit op regelmatige basis en soms gedurende meer dan een week ? Waar of bij wie verbleef hij daar en waarom zo lang ? Waarom werd herhaaldelijk en op verschillende prentbriefkaarten uitdrukkelijk aan Juliette gevraagd om hem niet te komen afhalen in het station van Leuven ? Het leek mij alsof de relatie gestuurd werd, aangepast aan de activiteiten, de verplichtingen of de noden van 1 persoon. Het orkest werd aangestuurd en gedirigeerd en de dirigent was zonder twijfel Georges.

En het meest bizarre van heel het verhaal is waarom noemt hij zichzelf op de twee laatst verstuurde prentbriefkaarten op 1 mei 1915 vanuit Dinant, Georges Bailleux, terwijl hij zichzelf steeds Georges André noemde ? Wie was die man ? Was hij Georges André met tweede voornaam André in Frankrijk en in België gebruikt als achternaam ? Was hij Georges André Bailleux met Bailleux als achternaam en wat was de reden dat deze naam gedurende zes jaren nooit werd gebruikt, nergens ? Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat heel bewust op tientallen prentbriefkaarten de naam Georges André gebruikt werd als zijnde een voornaam en een achternaam. Werde op de twee laatst verstuurde prentbriefkaarten, als dubbele bevestiging, om zowel de correspondentie als de relatie te beëindigen, na zes jaren eindelijk gemeld wie hij echt was, nl Georges Bailleux ? En het meest schrijnende, waarom heeft hij zijn dochttertje Delphine nooit meer opgezocht, ook niet na het overlijden van haar moeder Juliette ? Was zij een obstakel en waarom ? Reeds op ver gevorderde leeftijd heeft Delphine, die ik persoonlijk nog gekend heb, haar vader proberen terug te vinden. Daarin was zij ook geslaagd, hij bleek de oorlog overleefd te hebben, maar reeds overleden.

Zoals jullie kunnen lezen blijven er nog heel wat vragen onbeantwoord. De echte antwoorden komen we waarschijnlijk nooit te weten. Zoals in het leven wel meer het geval is, ligt de waarheid waarschijnlijk ergens in het midden. Wat is overigens de waarheid ? Dikwijls heeft wie spreekt gelijk en heeft ieder zijn eigen waarheid ... in afwachting werk ik alvast verder aan mijn eigen waarheid : de digitalisering van 189 prentbriefkaarten !

De feiten op een rij :

In totaal werden over 6 jaren heen – van 18-11-1912 tot en met 01-05-1917 - exact 189 prentbriefkaarten van Georges (André of Bailleux) naar Juliette Deplée verstuurd :

bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1912 :	6 kaarten
bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1913 :	72 kaarten
bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1914 :	39 kaarten
bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1915 :	30 kaarten
bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1916 :	10 kaarten
bewijsbaar via datumafstempeling op de postzegel in 1917 :	5 kaarten
tijdens de bezetting met onleesbare datum, aan Juliette :	10 kaarten
met beschadigde postzegel of zonder afstempeling :	2 kaarten
zonder postzegel met tekst, aan Juliette :	6 kaarten
zonder postzegel zonder tekst, aan Juliette :	9 kaarten

Alle 189 prentbriefkaarten heb ik nauwkeurig gelezen en bestudeerd. Uit dit totale pakket wil ik jullie graag per correspondentiejaar die prentbriefkaarten tonen die mij ofwel bijzonder geraakt hebben, of die via details of inhoud toch een vrij correct beeld kunnen schetsen van deze zesjarige passionele, maar helaas dramatische liefdesgeschiedenis van Juliette en Georges.

Juliette Deplée

Georges André Bailleux

1912

Une grand bonjour à la sœur
"petite" et son aîné.
Est-ce que tu viens ce soir, au
théâtre avec moi?
J.B.

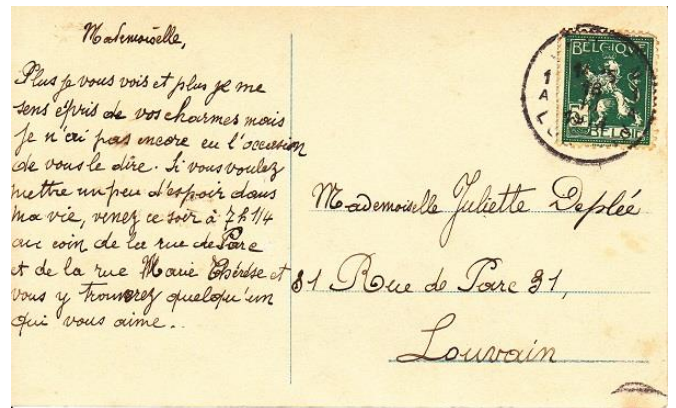
Prentbriefkaart 'L'heure du bain', Salon 1912 – E. Phillips Fox 1349, uitgeverij A. Noyer, Parijs verstuurd vanuit Leuven naar juffrouw Juliette Deplée met afstempeling Leuven-Louvain **22-11-1912** tussen 18 en 19 uur. Een uitnodiging naar het theater, dit kan tellen als eerste 'date' zou ik zeggen. Het moet behoorlijk indrukwekkend geweest zijn voor Juliette, die het café als dagelijks decor gewoon was. Mogelijk zag zij zichzelf ook als iemand met weinig bezit.

Georges André, Rue des Corbeaux 25, Louvain

Prentbriefkaart 'vrouw met hoed' zonder vermelding uitgever, verstuurd vanuit Leuven met afstempeling Leuven-Louvain **27-11-1912** tussen 19 en 20 uur. Op deze tweede prentbriefkaart die Georges naar Juliette verstuurde, vermeldde hij achteraan zijn gegevens: G. André Rue des Corbeaux 25, Louvain. Georges verbleef dus op dat moment in de Ravenstraat 25 te Leuven. Vanaf de tweede prentbriefkaart wordt mijn inziens André als achternaam vermeld.

1913

Prentbriefkaart NPG 2680 'omhelzende kindjes' verstuurd naar Juliette Deplée vanuit Leuven met afstempeling Louvain 1A op **18-03-1913** tussen 14 en 15 uur. Via deze kaart stuurde Georges een liefdesverklaring naar Juliette. Hij vroeg haar te zien met exacte uur en locatie. Dit klinkt veelbelovend. Persoonlijk maakte ik mij de bedenking dat Juliette toen al 28 jaar was en geen prille tiener van 16. Romantisch klonk het wel.

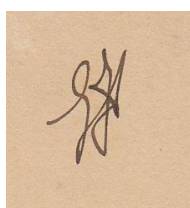
Prentbriefkaart 7710 'kindjes met moeder' uitgeverij Lilas, verstuurd door Georges aan Juliette vanuit Leuven met afstempeling Leuven-Louvain **28-03-1913** tussen 14 en 15 uur. Wat mij opvalt is opnieuw de punctualiteit van uurvermelding van Georges, al lijkt die hier toch te zijn aangepast. Deze punctualiteit is over heel de correspondentie aanwezig. Hier zien we het feit dat Juliette geen moeite hoeft te doen om naar het station te komen. Het valt mij niet moeilijk om me in Juliette te verplaatsen. Was het opleggen van regeltjes binnen een relationeel functioneren tijdsgebonden of persoonsgebonden? Ik kan u alleszins verzekeren dat ik wél aan het station zou staan en het geordende leven van Georges niet alleen behoorlijk overhoop zou gooien, maar dat het een souper voor twee zou geworden zijn, zonder twijfel!

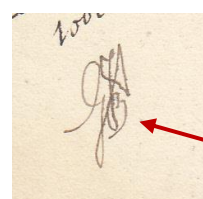

Prentbriefkaart Algrain 'goede en gelukkige feestdag' verstuurd ter gelegenheid van Pinksteren door Georges aan Juliette met afstempeling vanuit Dour **10-05-1913**. Uiteraard zijn er tussen de vorige prentbriefkaart in maart en deze kaart in mei nog tientallen romantische kaarten verstuurd door Georges, meestal alleen met zijn initialen GA of met ondertekening Georges. Enkel bevatten Franse gedichten, liefdesverklaringen, Franse liedjesteksten of instructies aan Juliette voor afspraken. Ook hier, twee maanden later krijgt Juliette de instructie om niet naar het station te komen. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat over de voorbije zes maanden de relatie van Georges en Juliette zich grotendeels afspeelt binnen de muren van de Parkstraat 31, op een theaterbezoek en twee bioscoopbezoeken na, vermeld op de kaarten.

1914

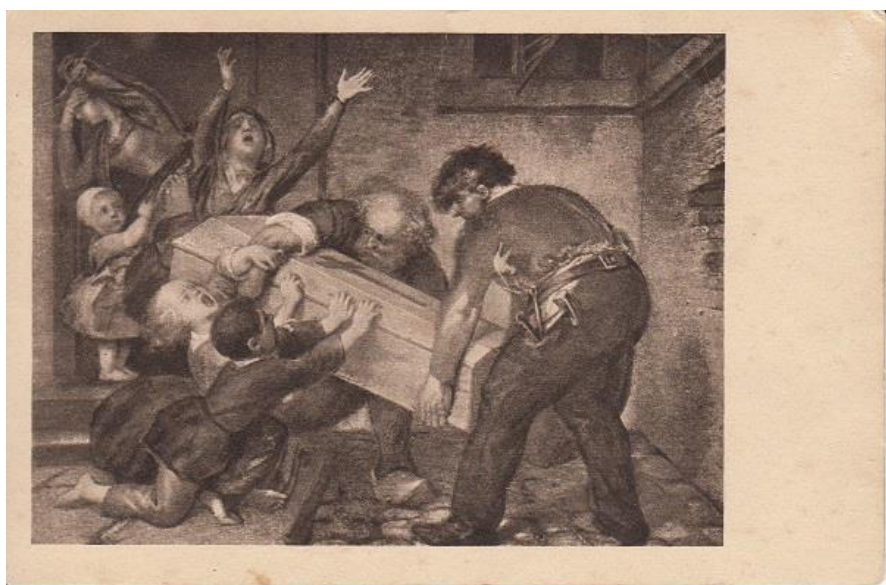

Initiaalversie Georges
1912 tem 1917

Initiaalversie Georges
op 17-04-1914

Prentbriefkaart K. 181 NPG 'biddende vrouw' verstuurd vanuit Brussel door Georges aan Juliette met afstempeling te Brussel op **17-04-1914** tussen 16 en 17 uur. Op deze prentbriefkaart vielen mij 3 specifieke details op. Enerzijds is er de lieve bezorgdheid over het feit dat Juliette al behoorlijk wat prentbriefkaarten gekregen heeft van Georges en het feit dat hij voor haar een album zal kopen. Dit wijst zeker op het belang dat Juliette aan deze kaarten hecht. Anderzijds stuurt Georges 1000 kussen, weliswaar niet naar haar, maar naar haar kleine zusje, waaruit ik afleid dat hij de jongere versie van Juliette op de prentbriefkaart bedoelt, aangezien Juliette geen zusje had. Ofwel werd een gezamenlijke kennis bedoeld die Juliette beschouwde als haar kleine zus. Ik stel mij dan ook de vraag hoe gevoelig dit bij Juliette moet gelegen hebben en of zij de humor hiervan kon smaken. Een derde speciaal detail verraste mij bijzonder. Het betrof de gebruikte initialen van Georges. Van alle gebruikte initialen werd op deze kaart voor de eerste en enige keer deze specifieke initiaalversie door Georges gebruikt en hier staat wel degelijk 'GJAB' vermeld. Op alle andere versies is de 'B' (van Bailleux) overal weggelaten. Oordeel zelf op de vorige bladzijde.

Prentbriefkaart Nr. 24 Wiertz, Les orphelins, Editions d'Art, uitgeverij F. Draeger Bruxelles, 'de weeskinderen', verstuurd van Georges naar Juliette vanuit Brussel met afstempeling Brussel-Bruxelles op **18-07-1914** tussen 17 en 18 uur en postbodestempel nr 21 bij afgifte te Leuven.

Persoonlijk vind ik zowel het beeld als de inhoud van deze prentbriefkaart ongemeen hard. Het beeld spreekt voor zich. Zowel Georges als Juliette zijn beiden weeskinderen, wat op zich onuitwisbare sporen moet hebben nagelaten.

Inhoudelijk werd er gesproken over de jaloezie van Juliette en over de ontmoeting van Georges met juffrouw André met de melding dat haar vader overleden is en begraven.

Is deze juffrouw André familie? De schijn wordt alleszins gewekt. Georges meldt dat deze juffrouw over Juliette gepraat heeft en dat zij niet al te blij was

dat Juliette nog met Georges samen was. Verloor Georges de romantiek even uit het oog en waarom moest dit kenbaar gemaakt worden? Bovendien zou hij aan Juliette enkele postkaarten uit Dour sturen om haar plezier te doen, maar niet om te tonen dat hij wel degelijk in Dour was en nergens anders want Juliette weet wel waarvan hij het meeste houdt ter wereld: dat is vrijheid! Bovendien is Georges zijn zedenles: doe wel en zie niet om! Hij lacht haar toe met een afscheidsgroet. Bovenaan staat nog in potlood geschreven: "Help u zelf, zo helpt u God. God zou u helpen. De inhoud van deze kaart was hard, bij het lezen er van brak mijn hart.

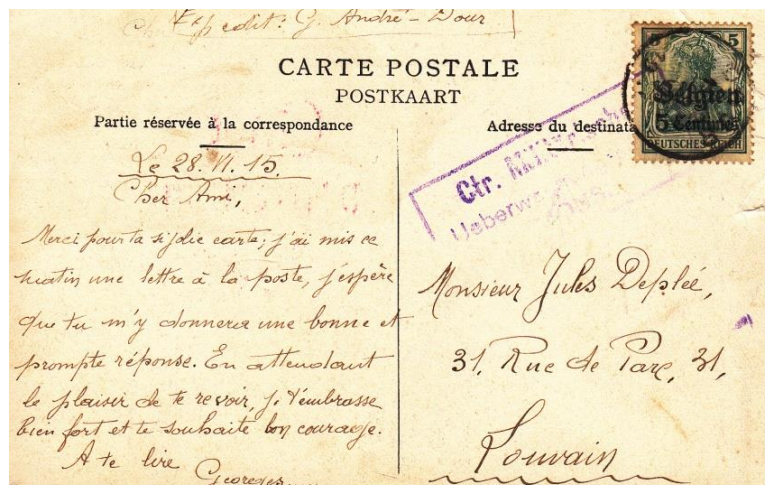
1915

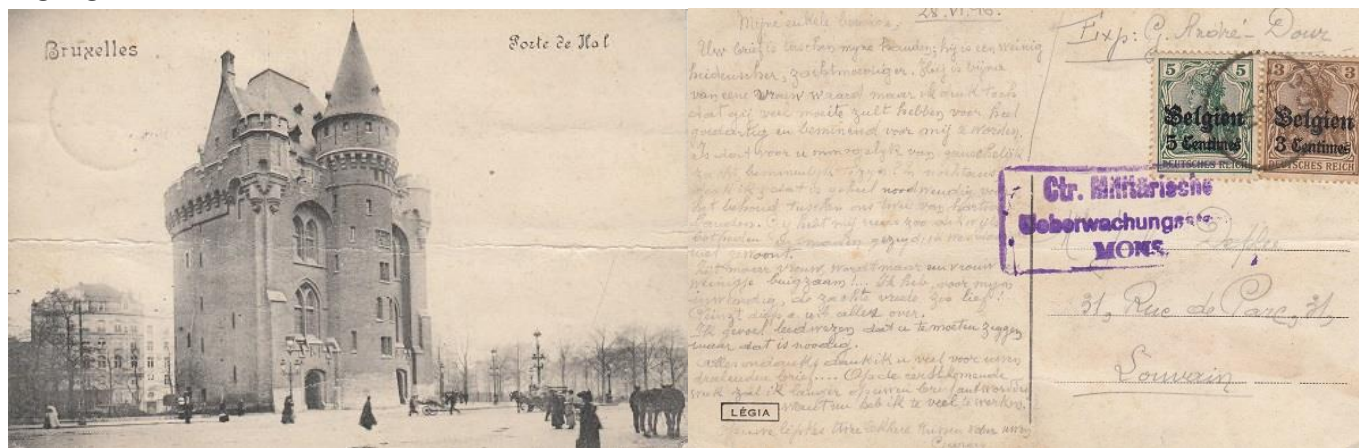
Prentbriefkaart Nels Bxl serie 14, n° 97, Canarische Eilanden 'rotsen', verstuurd van Georges naar Juliette op donderdag **27-05-1915** vanuit Dour met Duitse bezettingszegel en stempel militaire controlepost Bergen. Let ook hier op vermelding afzender : G. André – Dour. Bijzonder hier is dat Georges vanaf de bezetting zijn correspondentie aan Juliette quasi altijd richt aan 'Monsieur Jules Deplée' met aanspreking Cher ami in mannelijke vorm. Op dit tijdstip was Juliette reeds 2,5 maanden zwanger en deelt Georges haar mee dat hij zal ingekwartierd worden. Hij moet gaan tekenen op 1 juni. Deze kaart bevat een behoorlijk emotionele getuigenis van Georges die het gemis van Juliette als een marteling ervaart met het vooruitzicht van een lange scheiding en bijzonder veel heimwee naar de goede vervlogen tijd. Hij schrijft haar niet te vergeten.

Prentbriefkaart A. Codry, Roisin 'de rots van de rijkswacht', granietsort die onbruikbaar is vanwege de hardheid, verstuurd door Georges naar Juliette vanuit Dour op **28-06-1915** met Duitse bezettingsstempel en stempel militaire controlepost Bergen, met bestemming 'Jules Deplée'. Het is duidelijk dat door de Duitse censuur Georges niet meer vrij wil corresponderen, mogelijk uit bezorgdheid en naar alle waarschijnlijkheid om zowel zichzelf als Juliette te beschermen.

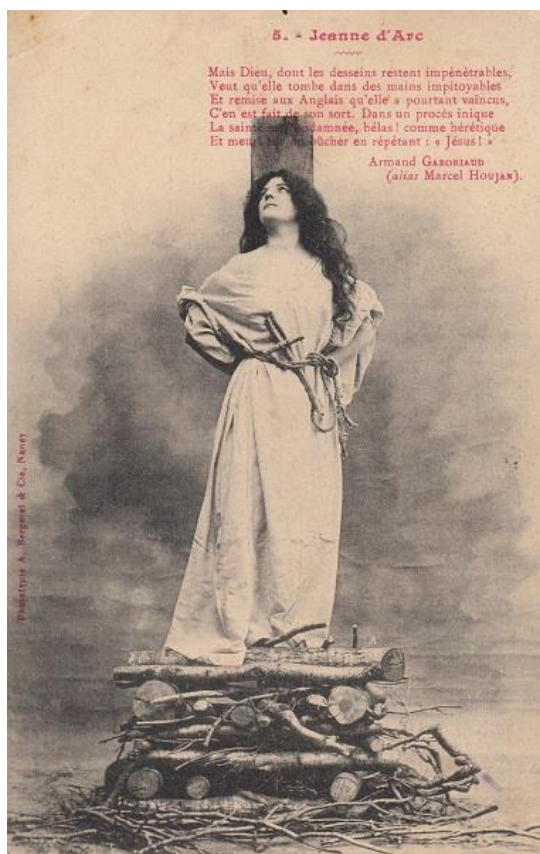

1916

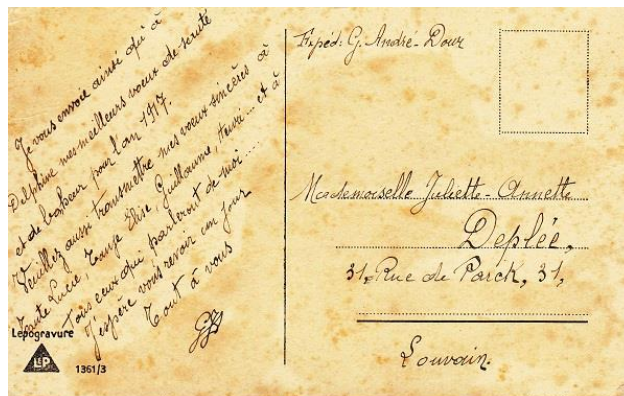
Prentbriefkaart van de Hallepoort te Brussel, uitgeverij Legia, verstuurd op **28-06-1916** vanuit Dour van Georges naar Juliette met bestemming 'Jules' ditmaal opgesteld in het Nederlands met Duitse bezettingszegel en militaire controlestempel van Bergen. De tekst van Georges wordt hieronder integraal weergegeven. Op dit moment is hun dochtertje Delphine reeds geboren en 6 maanden en 17 dagen oud.

"Mijne enkele beminde, Uw brief is tuschen mijne handen; hij is een weinig heidenscher, zachtmoediger. Hij is bijna van eene vrouw waard, maar ik denk toch dat gij veel moeite zult hebben voor heel goedaardig en beminnend voor mij te worden. Is dat voor u onmogelijk van ganschelijk zacht, beminnelijk te zijn ? En nochtans denk ik, dat is geheel noodwendig voor het behoud tuschen ons twee van hartswege te houden. Gij hebt mij reeds zoo dikwijls botheden en smaden gezegd: ik was dat niet gewoont. Zijt maar vrouw, wordt maar een vrouw een weinige buigzaam ! ...Ik heb voor mijn inwendig, de zachte vrede zoo lief ! ...Peinst diep a.u.b. alles over. Ik gevoel leedwezen dat u te moeten zeggen, maar dat is noodig. Alles ondanks dank ik u veel voor uw dralenden brief ... Op de eerstkomende week zal ik langer op uwen brief antwoorden want nu heb ik te veel te werken. Op uwe lipkes twee dikke kussen van uwen Georges."

Prentbriefkaart 'Jeanne d'Arc' nr 5 uit een serie, phototypie A.Bergeret & Cie, Nancy verstuurd naar Juliette op **19-12-1916** vanuit Dour met Duitse bezettingsstempel en militaire controlestempel Bergen. De kaart werd opgesteld in het Nederlands. Georges negeert hier zijn veiligheidsmaatregel om de kaart te richten aan 'Jules' Als afzender blijft hij nog steeds G. André vermelden. Hij voert een zware strijd met zichzelf: "moeten... mogen...kunnen" allen in één zin.

1917

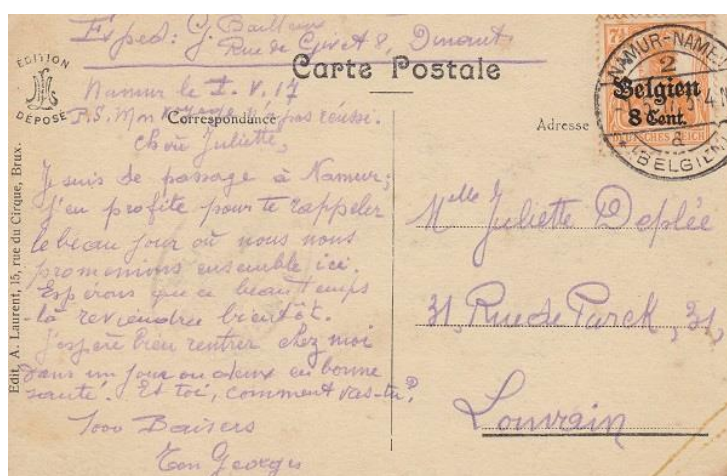
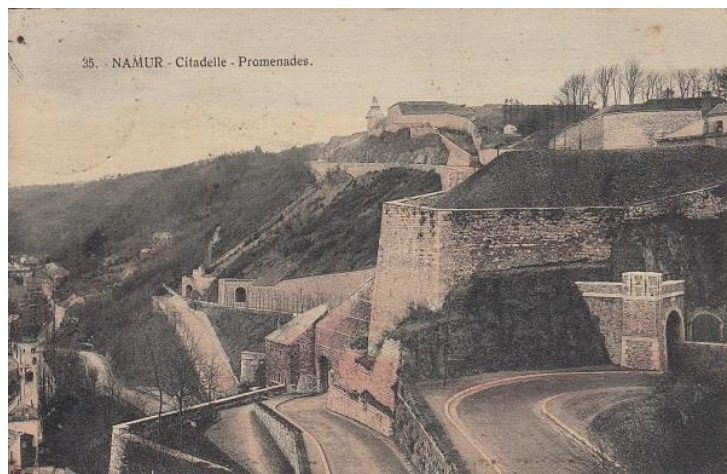
Prentbriefkaart Lepogravure 1361/3 'Bonne Année' ter gelegenheid van **01-01 1917**, verstuurd door Georges vanuit Dour naar Juliette zonder postale kenmerken, dus waarschijnlijk onder omslag. Dit is één van de weinige prentbriefkaarten waarin Georges Delphine aanhaalt. Wat mij opvalt is dat hij vrij traditioneel wensen overmaakt, zelfs aan zijn geliefde en zijn dochtertje. Zijn dochtertje Delphine, geboren op 11-12-1915, zal dan ietsje ouder zijn dan 2 jaar. Hij schrijft niet over haar in de vorm van 'ma petite fille' of 'ma petite rose' wat ik persoonlijk zou verwachten. Waar is de romantiek naar toe ?

Prentbriefkaart 61485/5 'Mignon', uitgeverij Amag, verstuurd door Georges aan Juliette vanuit Dour (Hainaut) op **03-03-1917** met Duitse bezettingsstempel en stempel 'geprüft'. Hier kennen we de vroegere Georges terug. Er zijn maar twee zaken belangrijk voor hem : het einde van de oorlog en dicht bij Juliette zijn. Hij weet hier al dat Juliette heel erg ziek is.

Prentbriefkaart 3413/6 verstuurd door Georges aan Juliette op **29-04-1917** vanuit Luik met Duitse bezettingsstempel en stempel militaire controledienst en opnieuw romantische Georges.

Prentbriefkaart 35 'Namur – Citadelle – promenades', uitgeverij A. Laurent Bxl, verstuurd vanuit Namur-Namen met Duitse bezettingsstempel. Dit is één van de laatste twee prentbriefkaarten die verstuurd werd op **01-05-2017** door **Georges Bailleux** naar Juliette vanuit Namur. Georges haalt herinneringen op uit vervlogen tijd wanneer hij samen met Juliette in Namen was. Hij informeert ook naar haar gezondheid. Waren deze mooie herinneringen de aanzet tot dit laatste bericht ? Als een ontzettende schok, na het bestuderen van alle 189 prentbriefkaarten, viel mij bij deze laatste twee kaarten, de nieuwe naam op die Georges als afzender vermeldde; een naam die hij tot nu toe nog nooit gebruikte: **G. Bailleux**, bij beiden onderstreept. Ineens voelde ik alsof het einde van het schrijven samenhang met het einde van de relatie en het afvallen van het masker. Dit is het; dit is de waarheid : ik ben **Georges Bailleux**. Dit moest ik een tijdje laten bezinken. Is dit zo ?

Is dit de verklaring ? Ik heb er geen ander bewijs voor dan wat ik nu kan tonen. De tweede prentbriefkaart nr. 37 van de 'Pont de Jambes te Namen' werd eveneens verstuurd op **01-05-2017** vanuit Namen met Duitse bezettingsstempel Namur-Namen en militaire controlestempel. Deze kaart werd eveneens verstuurd door **G. Bailleux** aan Juliette, zonder verder bericht. Toegegeven deze twee kaarten hebben mijn handen laten trillen. Ook hier heeft Georges, alsof het om een dubbele bevestiging ging, zijn afzendergegevens vermeld en onderstreept. Het hele verhaal speelde als een lichtflits door mijn hoofd. Hier op 01-05-1917 eindigde het dus en op 19-12-2018 eindigde ook het leven van Juliette met een dochtertje dat op 11-12-2018 haar derde verjaardag vierde en haar papa nooit meer heeft weergezien ...

